

EPERJESI LAPOK

Sárosmegye s városainak társadalmi és gazdasági érdekeit képviselő hetilap.

Az „Eperjesi Széchenyi-kör“ és a „Sárosmegyei gazd. egyesület“ közlönye.

Szerkesztői iroda:
Megyeház.

Ide intézendő minden a lap szellemi részét illető közlemény.

Kiadóhivatal:

Az eperjesi népbank helyiségeiben, főutca 2.

Megjelen: minden vasárnap.

Előfizetési ár: vidékre postán vagy helyben házhoz hordva:

Egy évre 5 frt — kr.
Félévre 2 frt 50 kr.
Negyedévre 1 frt 25 kr.

Hirdetési díj:

háromhasábos petit sor egyszeri hirdetése 5 kr., többszörös hirdetés — utányosabb.

Bélyegdíj: minden hirdetésért külön 30 krajczár.

Nyit-tér minden sor 10 kr.

Létesítsünk hitelszövetkezeteket.

Az ősiség, mely évszázadok vérengző esatai közepette is megtartotta a magyar családok számára a földet; az urbér, mely évszázadok esapásai és viszontagságok közepette is fenntartotta és szaporította a magyar parasztságot; a modern eszmék beköszöntével bucsút vón s a történelem lapjai közé temetkezett.

Jól tette!

Nagyon rosszul tették azonban a modern eszmék megteremtői, hogy az ősiség és az urbér helyét üresen hagyták és semmiféle intézménnyel sem biztosították a magyar birtokos számára a földet, s még rosszabbul teszik, még nagyobb bünt követnek el azok, akik a jelenben sem fektetnek súlyt arra, hogy: kié a föld!

E mulasztás, e bűn következményei, — az évszázados harcok, török-tatár pusztítások következményeinél sokkal végzetesebbek; végzetesebbek azért, mert e mulasztásnak, e bűnnek köszönhetjük, hogy Magyarország közép- és kisbirtokosainak a sorsa arra a pontra jutott, amely ponton már a „lenni vagy nem lenni“ kérdésnek sincs többé jogosultsága, mert a magyarországi földbirtokon nyugvó jelzálogteher a legújabb számítások szerint 1574 millió forint, vagyis olyan összeg, amely — a magas adóterhek számba sem véve — valószínűleg hajótörést jelent a gazdaság terén.

E kétségbeesítő helyzetet nem kevésbé fokozza az, hogy az elnyeléssel fenyegető hullámok áldozatjának a magyar gazdának élete megmentéséhez már csak egy — szalmaszála legyen.

E szalmaszál: a hitelszövetkezetek!

Vérző szívvel kiáltjuk a haza min-

den fia elé: szervezzetek minél előbb és minél több hitelszövetkezetet, mert ha e szalmaszál is eltűnik: akkor Magyarország megszűnt mint magyar állam létezni, megdönthetetlen igazság lévén az: „akié a föld, azé az állam!“

Aki e tétel igazságában és helyességében kételkedik: akinek teljesen mindegy bárki birja is a földet, csak fizesse az adót; aki azt hiszi, hogy a jólét, a boldogulás kulcsa abban a „segíts magadon és az Isten is megsegít“ féle közmondásban rejlik: abból nemesak, hogy kihalt a hazaszeretet, de tökéletesen meg is vakult; az nem látja, hogy mi történik a nemzetgazdasági politika terén a szomszéd államokban; az azt sem látja, miként lökik ki portájából a nagybirtokost a nagy-uzsorások, a középbirtokost a kis-uzsorások, s a kisbirtokost a pálinkamerők meg az adóvégrehajtok.

Akit azonban a közöny még nem tett egészen érzéketlenné, akinek szeméi előtt nemesak a jelen, hanem a jövő is lebeg, az bizonyára tudni fogja, hogy Magyarországnak 7 oly megyéje van már, amelyben az egyes telek-könyvi birtoktest átlagos kiterjedése ma nem tesz többet, mint másfél holdat, ami meghalásra sem sok, annál kevésbé lehet a megélhetésre elég. — az bizonyára tudni fogja, hogy a magyar földet ez idő szerint 1292 millió magános, tehát nagyrészt 1292 millió magános által nyújtott jelzálogi kölcsön terheli és hogy a hitelintézetek által nyújtott kölcsön (jelzálogi) alig 282 millió, — az tudni fogja, hogy e 282 milliót is 10—15% kamattal nyújtják csak biztosítésként birtokosainak a takarékpénztárak; és aki mindezeket tudja, az bizonyára velünk tart akkor, amidőn azt mondjuk: háritsuk el fejünkről az utókor és a történelem átkát; lépünk legalább az utolsó pillanatban a cselekvés-

terére s ragadjuk meg azt az egyetlen egy gyakorlati módot, ami ez irányban észélhoz vezet: létesítsünk hitelszövetkezeteket!

Az eszme érett; a szervezet ismeretes; a külföldön sikereket aratott; a nemzetközi gazdasági kongresszus behatóan tárgyalta; Pest-Pilis-Solt-Kiskunmegye, gróf Károlyi Sándor indítványára a zászlót kezébe ragadta s már fennen lobogtatja; a központi és a községi hitelszövetkezetek számára az alapszabályok elkészültek; el van háritva mind-n akadály, le van küzdve minden kétely, csak a tettek emberei hiányzanak még, csak a cselekvés van még hátra.

„Ádám hol vagy?“ — kiáltja az Úr az Éden bőségében dőzsölő embernek.

A nép szava is Isten szava! S a gazdának azt kiáltja: ha zánk, megyéinek kiváló férfiai hol vagytok?

Adámnak a földet véres verejtékekkel kelle munkálnia. Töletek kevesebbet kíván a nép, töletek csak azt kívánja, hogy amit vérell szereztek meg őseink, azt a földet védjétek meg!

Igen, védjétek meg a magyar földet; vegyétek a hitelszövetkezetek szervezését Pestmegye példájára ország-szerte a kezetekbe; „oleső és elegendő hitelynyújtás“ legyen a jelszavatok és a történelem egyik legfényesebb lapja a titek leend!

Megyei községi iskoláink.

Sárosmegye derék kir. tanfelügyelője a megye népoktatásának állapotáról szözlő 1886 évi I. félévi jelentéséből adjuk a következőket.

A tankerület vezetését 1886. január 1-én vette át, s azonnal megkezdte hivatalos működését, melyet főleg hármas irányban kívánt érvényesíteni. Nevezetesen míg egyrészt tankerülete már meglévő iskoláinak tanügyi fejlesztését, a törvények és rendeletek szigorú betartását tűzte ki észélul, másrészt odahatott, hogy a kívánalmaknak megfelelőleg a népokta-

tási intézetek az egyes községekben a lakosság arányához képest szaporítottassanak; működése súlypontját azonban a tankötelezettség általános behozására, illetőleg betartására, s főképen a magyar nyelv kötelező tanítására, és így a magyarosodás fejlesztésére és terjesztésére fektette. Első sorban szükséges volt megismernie azon erőket, melyekkel együttesen kitűzött tervei megvalósításához fogott, e végből a tanítói testület képességéről és általános műveltségéről kívánt tudomást szerezni s azokkal megismerkedni. E észélből adta ki a tanítói kérvényeket, melylyel tankerülete minden egyes iskoláját, illetőleg tanítóját ellátott, s melynek 69. tételéből hű képet nyert meg a tanítói körülményekről. — Ezen tanítói kérvény alapján, mely egyúttal nyilvántartási könyvül is szolgál, megterette a szükséges intézkedéseket. A kellő előkészülettel bírkat rászorította a tanképesítés megszerzésére, kik közül felhívása folytán nyolezan adták be az iránt kérvényeiket, részben ezek alapján rendezte a nyugdíjügyet, illetőleg felhívta az erre jogosítottakat, hogy az országos tanítói nyugdíjintézetbe magokat felvétsék, s minden alkalmat megragadott, hogy a tanítók anyagi és erkölcsi helyzetén javíthasson, azokat emelje, a hol kell védje, jól tudja azt, hogy a népnevelés magasabb hivatásának és hazafias kötelességei teljesítésének csak akkor és úgy tudnak önzetlenül és áldásúsan megfelelni, ha szellemi fejlesztésükön kívül erkölcsi és anyagi helyzetük fejlesztéséről is gondoskodva van.

A tanítói karnak illetően való szellemi és anyagi fejlesztésén kívül kiváló gondoskodása tárgyát képezte, hogy népoktatásunkban a törvény és rendeletek szigorú betartásával történjen a tanítás. Jó eleve hívta fel az illetékes hatóságokat és tanítókat a tanítási módszer gyakorlatias irányának szemmel-tartására s a szorgalmi időnek hasznos ismeretek nyújtásával való felhasználására. S hogy a tanítás általános, mindenre kiható legyen s a tankötelesek iskolalátogatása szigorúan ellenőriztessék, az iskolamulasztások szigorú ellenőrzését szoros kötelességévé tette az illetékes hatóságoknak a megye közigazgatási bizottságának 7/1884. sz. határozata alapján, s a 280/1886. sz. kb. határozattal. A kötelező iskoláztatás kijátszására észelő zúgiskolák bevezetése iránt a 370/1886. sz. kb. határozattal a szükséges intézkedések megtételek, melyeknek alapján a megye területén lévő zúgiskolák az illetékes hatóságok részéről szigorúan ellenőriztettek.

TÁRCZA.

A vigasztalhatlan özvegy.

Vigjáték I felvonásban; írta HEDRY BERTALAN.
(Folytatás.) 3

8-ik jel. Volt. Garamy.

Garamy: (Irének kezét megragadva) Irén! Hogy így kell egymást viszontlátnunk!

Irén: Így akarta a sors. (férje arczkérére mutat) Nézzé, ilyen volt felejthetetlen férjem, a férjnek legjobbika.

Garamy: Irigylésre méltó halott.

Irén: Ön a dicsőültnek jelenlévő szelme előtt hizeleg?

Garamy: Én mindig igazat szólok, s szememnek bűvös pillantása eszembe juttatta az elszenderültnek hajdani boldogságát.

Irén: (székkendővel eltakarja arczát) Ah ön nem tudja, mi volt nekem férjem!

Garamy: Enyhítse fájdalmát őszinte részvétel s fogadja el támaszul nehéz napjaiban baráti jobbjomat.

Irén: Ön tehát még mindig a régi?

Garamy: Mindig és örökre! . . . Tisztelem s annyira becsülöm önt, hogy türellemmel várok egy-két sötét három évig is egyetlen barátságos szaváért.

Irén: (ijedten) Három évig? Az isten szerelméért mit gondol?

Garamy: Kérem, ne érezze magát sértve.

Irén: Bár okom volna, de megbocsátok, hiszen barátom akar lenni!

Garamy: Tehát barátságomat? . . .

Irén: Azt hiszem, hogy nem vétek a megboldogult ellen, ha azonnal elfogadom.

Garamy: (hívval) Irén!

Irén: (komolyan) Ne, ne ily melegen!

Garamy: Oh! mi szép ön Irén, sokkal szebb mint leánykorában volt.

Irén: (lesütve szemét) Ne nézzen így reám, ha barátom akar maradni.

Garamy: Igen, az akarok maradni életbenhalálban, . . . közelben . . . távolban . . .

Irén: (meglepetve) Távolban?

Garamy: Ah! ugy van. Angliába menekülök! (Irének hallgat) Ön hallgat? Ön közönyös? Oh hát annyira szeretete ötl!

Irén: Értsük meg egymást barátom.

Én ugyan nem fogom öt három évig gyászolni, ámbár megérdemelné, hogy örökké gyászoljam! De a rossz világ kacérságnak nevezné azt, mert azt mondják, hogy a feketé ruha igen jól áll nekem. Azonban be fogja látni, hogy legalább is két évig . . .

(Garamy mozdulatot tesz) Hogyan? sokalja. Nos hát egy évig, vagy egy félévig . . . igen, igen egy félévig őszintén kell busulnom utáná.

Garamy: Irén, édes barátnóm, mennyire áldom sorsomat, hogy legtitkosabb vágyaimat így teljesíti. A gondviselés uja itt világos! Sztéválásztva a házasság és börtön kettős zárai által — ismét egyesülhetünk!

Irén: Mint két igaz barát.

Garamy: Mint testvér és nővér! A fájdalmat közösen megosztva . . . egymás mellett, . . . mily dicső gondolat! . . .

Irén: Én bizom önbem! Hiszek a tiszta barátságban, mely erősebb, mint a hiú szentvedélyek. Jól van, elfogadom. Ön barátom marad, ki enyém lesz gyengeségem minde-

pillanatában . . . szent barátom, kinél nem fogok veszedelembem forogni . . . De szeretnie nem szabad.

Garamy: Szeretnie önt, reménytelenül is boldogság! Elfogadom barátságát, . . . az leszek önnek, a minék óhajt . . . az öné vagyok!

Irén: Helyesen! Mert tudja meg, én örökös özvegységet fogadtam.

Garamy: Legyünk tehát jó barátok. De minél kevesebb kegyben részesít, annál biztosabban kell valamivel birnom.

Irén: Ön a követelésen kezd?

Garamy: Isten őrizz! . . . Önzetlen barátja leszek, csupán azt a kegyet kérem, hogy mint hajdan, ezentul is „te“-nek szólíthassam.

Irén: Ez sok . . . hanem én nem vagyok kisszerű.

Garamy: Oh Irén! (megragadja Irén kezét és megsókolja)

Irén: Kezemet csókolod barátom? Helyesen cselekedtél-e barátom, midőn e kézcsókkal mindent élveztél, a mit nekem nyujtanom szabad?

Garamy: Oh a tiszta érzelmek nem lehet fokokra osztani, ez mindenkor egész, . . . egészét ohajt és egészben részesít.

Irén: De most Isten veled, válnunk kell. Margit minden pillanatban itt lehet.

Garamy: (megütödvé) Margit!?

Irén: Igen, Buday Margit, kinék egykor színtén udvaroltál.

Garamy: Esküszöm, soha!

Irén: Tudok mindent, de nem vagyok féltékeny.

Garamy: Irén! (kezét újra meg akarja csókolni)

Irén: Kezemet akarod újra megsókolni . . . Oh ne tedd azt . . .

Garamy: Isten veled tehát . . . (indul, majd megáll) Ah hát nem álom ez? Csakugyan el kell válnunk?

Irén: Kérlek . . . Imre . . . (azon pillanatban, midőn Garamy az ajtóhoz ér, mindkét kezét nyújtja) . . . Megállj! te igazán nagyon jó vagy . . . itt van édes barátom, itt van mindakettő . . .

Garamy: Oh Irén! (hívval csókolja kezét)

Irén: De most menj . . . (szakadozott hangon) . . . majd irunk . . . majd irunk egymásnak . . . és . . . és lásd . . . mert oly engedelmessé váltál . . . mielőtt távoznál, még találkozunk . . . lenn a kertben; a jel: egy égő gyertya az ablakban.

Garamy: (mindkét kezét megsókolja) Angyal! (e pillanatban Margit be)

9-ik jel. Előbbiek, Margit m. Julcsa.

Margit: Jóságos ég! Irén . . . özvegyi gyászod harmadik havában egy fiatal ember által kezelt hagysz magadnak eszokolni? . . . (magában) Nagy ég! . . . Ez ö!

Irén: (bemutatva Garamy) Garamy Imre ifjúkori barátom, ki nagy részvételt viseltek jelenlegi sorsom iránt.

Margit: (magában) Szebb mint valaha!

Margit: (Garamyhoz) Nagyon örvendek uram találkozásunknak, annál is inkább, mert az ön kivételével férfi-vendéget nem fogadunk. (Julcsa tányérokat stb. hoz)

Garamy: Végtelenül sajnálom az anyomom, hogy e szerencsét tovább nem élvezhetem. Én még ez órában elutazom s ezen találkozásunk talán a legutolsó.

Margit: Hogyan? Hát nem maradhatna itt egy-két hétig?

A magyarosodás terjesztése illetőleg a magyar nyelv kötelező tanítását elrendelő 1879. évi XVIII. t. cikknek, s az ezt szabályozó 20301 számú miniszteri rendeletnek minnél nagyobb érvényre való betartása és keresztülvétele érdekében körrendelet alapján intézkedett a nagyméltóságú vallás és közoktatásügyi miniszternek f. c. apr. 27-én 17172 számú utasítása folytán intézkedési eredményéről jelentést tett a tek. közigazg. bizottságnak, valamint a nagym. v. k. miniszternek s az illetékes egyházi főtanhatóságoknak, kiket ugyancsak a nagym. v. k. ministeriumnak f. c. május 21-én 18388. sz. a. kelt rendelete értelmében ismételtén fölkiért a tanítói állomány szabályszerű betöltésére és rendszerezésére, mely intézkedésben készséges támogatást talált a kassai róm. kath. egyházi főtanhatóságánál és az eperjesi g. k. egyházi főtanhatóságánál, a tiszakerületi ev. egyház főtanhatóságán pedig ez intézkedés ellen tiltakozott, azt önkormányzatába ütközönek, sérelmesnek találta, ellene óvást emelt, mely felfogás ellen, illetőleg a magyar nyelv kötelező tanítását elrendelő 1879. évi XVIII. t. cikknek országos és így mindenkiére kötelező betartása és szigorú keresztülvétele érdekében a szükséges intézkedéseket hivatala útján megtette. Az eperjesi és sebes-kellemesi izr. kit. községek magyarul nem tudó tanítóikat már is elmozdították s helyüket magyarul tudó egyének által fogták betölteni.

Az iskolák felszerelése a vallás és közoktatásügyi m. kir. miniszter úr ó nagyméltóságának kegyességéből szaporodott, nevezetesen taneszközökkel összesen 7 iskola látott el, az iskolák közt pedig a „Jókönyvek”ből 500 példány osztott szét. Az iskolák fenntartására, tekintettel a megye lakosainak szegénységére és nyomasztó viszonyaira, az iskola adó 5% jánál csaknem mindenütt jóval több fordított, a mennyiben a megyei iskolák fenntartására a lefolyt tanévben 96408 frt fordított, s a nagym. valás és közoktatásügyi miniszter úr által iskolák fenntartására, segélyezésére s a tanítók segélyezésére a lefolyt félévben 2238 frt 83 kr. utalványoztatott. A megye tanügyének emelkedését gátló körülmények egyike az, hogy megyénk 134 községében egyáltalán nincs iskola, mely községek tankötelesei a nagy távolság, az idő zordonsága, az anyaiskolák túltömöttsége s más körülmények miatt nehezen vagy egyáltalán nem részesülnek tanításban, ezen részben esetleg lakossággal bíró, részben szegény községek az iskolafenntartási költséget el nem bírják, s e bajokan csak úgy lehetne segíteni, ha magyar kormány említett bajok megszüntetése végett minnél több állami elemi iskola felállítását rendelné el.

Különfélék.

Szent-Andrássy Lajos ur alapítványa. Meghatottan ragadunk tollat, hogy a t. olvasóközönséget egy örömhírről értesítsük. Szent-Andrássy Lajos ur, Eperjes városának nemeskeblű, minden szép- és jóért lelkesedni tudó polgára, kit e város határain túl is az egész hazában jótékonyaságairól mindenfelé ismernek, jótetteinek sorához egy újat fűzött, érdemeit egy újabbal, de egyuttal nagyszerűvel gyarapította. Alapítványt tett egy Eperjesen felállítandó iparos iskolára, illetve tanulmányok összekötendő polgári iskolára. E célra Eperjes városának Magyar-utczáján 236. számú házáat ajánlotta fel örök időkre és 10.000 forint tesz le a felállítandó intézet szükségleteinek fedezésére s erről Dobay Sándor kir. közjegyző és dr. Tergina Gyula kir. tanfelügyelő neveinek aláírásával a kiállítandó alapító oklevél elkészültéig kötelező írásbeli nyilatkozatot adott. A fontos actus f. hó 13-án történt. Szent-Andrássy

Lajos ur, ki jelenleg megrendült egészségének helyreállítására céljából a rányi fűdőben időzik, a nevezett napra a följebb nevezett urat magához hívatta. Bevezető beszédében meghatottan mondta el, hogy szívén hordozván Eperjes városának szellemi és anyagi emelkedését, mivel Isten adott neki, ő is adni akar, adni pedig oly intézmény létesítésére, mely a többiekkel kapcsolatban a szellemi intelligenciát mozdítsa elő, másrészt pedig gyakorlati irányánál fogva az ipar és kereskedelem felvirágoztatására szolgáljon. Ily intézetnek hiányát már régóta érezték; érezték pedig első sorban a városunkban levő gimnasiunok, hova a hivatalnok is besereglenek. Innen egyrészt a miniszter kifakadásai: a „febris”-féle sujtó szavak; innen, hogy maga a társadalom panaszokkal lép fel a középiskolák ellen. Sok helyütt gondoskodtak levezető esatornákra; csak városunkban hiányzott oly intézmény, hova a gimnasiunba nem való elemek bátran sorakozhattak volna. De hála istennek! A levezető esatorna alapjai le vannak rakva; most már csak a magas kormánytól függ, hogy a nemes intenzio által vezérelt nagylelkű alapítvány a miniszterium támogatása mellett testet öltösn, mert jertemzük meg, hogy Szent-Andrássy Lajos ur adománya kezelését a magyar kormányra bizza, s így állami intézet létesítését óhajta. A nemes alapító óhajja, hogy az új iskola I-ső osztálya már a jövő 1887-diki évben megnyíljon, melybe a IV-dik elemi osztályt sikerrel végzett tanulók vétetnek föl. Egyéb-iránt, minthogy a közönség egy része tán nem igen lesz tájékozva az ipartanmühelyvel összekötött felsőbb népiskolák mivoltja iránt, azok szervezetről az „Eperjesi Lapok” következő számainak egyikében behatóbban fogunk szólni. Nem fejeztük be méltóbban sorainkat, mint azon kívánságunk kijelentésével, hogy engedje a Gondviselés, hogy Szent-Andrássy Lajos ur felépülven hosszas szenvedéseiből, örömmel szemlélhesse alkotásának fölvirágzását.

Hedry Bódog 25 éves jubileuma. Lélekemelő ünnepélynek voltunk tanúi a Branyiszki történelmihez nevezetes hegyláncolatának alján f. hó 15-én. A ki Hedry Bódogot akár mint odaadó hitbuzgó lelkeszt, akár mint nemes és humoros emberbarátot, akár mint a független Magyarország nemes eszméjének hű harszosát ismeri, nem igen fog csalódni azon, hogy a tiszteletére rendezett 25 éves lelkipásztori jubileum oly fényesen s oly kedélyesen folyt le Sirokán. A jubileumon részt vett Sárosmezei kúria községének színe-java. Ott láttuk többek között a főispánt Mattyasovszky Tamást, kit régi működése helyén a hálás nép banderiummal s egy fényes diadal-ívrrel fogadott, ő méltósága a falu népének üdvkiáltásai s taracszkurrogások között vonult be a faluba. Ott láttuk továbbá megyénk díszét s hazánk egyik büszkeségét Hódossy Imrét; ott Timkó Józsefet, Kassa város tanácsnokát; ott dr. Klekner Alajos kassai jogakadémiai igazgatót, dr. Tergina Gyula megyénk tanfelügyelőjét, Szinyey Bertalan prépostot, Both Gyula eperjesi és Varga Imre kassai törvényszéki bírót, Taby Lászlót, dr. Fűzy Bélát, Berthóy Bélát s végül a szép számú hazafias kath. papságot. — Az ünnepély a szent misével vette kezdetét, melyet a hitbuzgó jubilián maga végzett fényes papi segédlettel. Ezt megelőzőleg Siroka községének népe, felekezeti különbség nélkül, élükön az előjárósággal gratulált a jubiliánsnak s egy szépen sikerült, majdnem természetes nagyságú mellképpel tisztelte meg a papot és embert. A banketten mindenekelőtt Mattyasovszky Tamás főispán élte a mélyen meghatott és mindnyájunk által szeretet tisztelettel, mint a legnemesebb és legkiválóbb eszmék egyik leghívebb és legönzetlenebb harszosát s mint a legnemesebb, legtisztább

hazafiai jellemek egyikét. Hódossy Imre mint a barátság és jószág megtestesülését, Timkó József mint az eszme emberét és ezzel kapcsolatosan a független Magyarország legkiválóbb s legjelesebb képviselőinek egyikét, Bakalyár Titusz klasszikus latinussal mint hű és derék papot. Igen szellemes toaszott mondtak Both Gyula, Klekner Alajos, Korányi Antal és Fűzy Béla. — Fogadja a nemesen gondolkodó s fáradhatlanul tevékeny jubiliáns e helyütt is mindnyájunk őszinte szívvelyes üdvkívánatait s adjon a Mindenható a kath. egyháznak, irodalmunknak, megyénknek és hazánknak sok ilyen jellemet!

Ezüst menyegző. Bujanovits Sándor országgyűlési jeles volt képviselőnk s köztisztviselőnk álló földbirtokos és neje Bujanovits szűl. Péchy Hermin ő nagysága, kinek szeretetreméltóságát csak jósága és műveltsége mulja fölül, e hó 15-én ünnepelték — szűkebb családi körben — házasságuk és boldog családi együttléttük 25 éves fordulóját. Jelen voltak: Péchy Zsigmond alispán édes anyjával, Péchy Ede tábornok, Piller Kálmán és neje, Berthóy Cornél és Köszeghy János, br. Ghillány Imre, Péchy Elek, Lesko Imre és Lesko István országgyűl. képviselő. A boldog házaspárt Lesko István köszöntötte fel, mire Bujanovits Sándor — a mély meghatottság és megilletődés hangján — csak annyit tudott válaszolni, hogy boldognak érzi magát, mert az ég oly nemes nővel áldott meg, ki neki egyetlenegy keserű perczet sem okozott életében.

Szitka Gusztáv, ezredünknek parancsnoka, határozatlan időre hosszabb szabadságot kapott; az ezredparancsnokságot a jelenleg K-Szebenben állomásozó, társadalmilag is közkedveltségű Kählig Ede alezredes vette át.

Papszentelés. Mult hó 11-én a következő gk. végzett theologusok szenteltek föl áldozó papokká: Biszaha Mihály, Gerbery Sándor, Kellő Antal, Kúbek Elek, Nyemecz István, Petranovics Elek, Szedlák Sándor, Tutkovics Lajos és Vojtovics József. A felszentelési ünnepélyt fényes ebéd követte, melyet méltóságos dr. Vályi János püspök ur rendezett az új áldozóknak. Az ebédnél jelen volt Ruby Antal kir. kuriai bíró is. Igen természetes, hogy a pohárköszöntők sem maradtak el.

Hiteliszövevények. Pestmegye közgyűlése egy újabb jelét adta ma hazaszeretetének, s egyuttal annak, hogy a kor szózatát meg tudja érteni ma is, mint a hogy meg tudta régen, mikor a nemzeti mozgalmakban előjár s mindenképen első vármegyéje volt az országnak. Ellenmondás nélkül s egyhangulag mondta ki a közgyűlés, hogy egy megyei hiteliszövevény létesít s annak alapításához a megye vagyonából negyvenezer forinttal járul. A betérjesztett és elfogadott alapszabályok 1) központi és 2) községi hitelintézeteket terveznek. A megye — igen helyesen — azon nézetből indul, hogy a hiteliszövevényekbe leginkább azok iratkoznak majd be, a kiknek kölcsönre van szükségük, s csak kevesen olyanok, kik gyümölcsöztenni óhajtják pénzüket, és bár a községi hitelintézeteknek céljuk csak apróbb 5—10—20—30 frtnyi kölcsönadás, mégis be fog állni azon eshetőség, hogy — kevés lévén falun a pénz — a községi intézet pénzét arra nem fog rendelkezni a kellő pénz felett. Gondoskodni kellett tehát mindennek előtt arról, hogy legyen egy központi pénztintézet, a melyhez ily esetben a falusi hiteliszövevények kölcsönért fordulhasson.

Járdánk. A Klein-ház előtti lépcsők — öt esztendei bizgatás után — elkészült. Szép, dícsőség a tanácsnak! Már most ideje volna a városházától a törvényszéki épületig egy átjárót kiépíteni. Ezen irányban oly nagy

a közlekedés, hogy nem ártana, ha mielőbb hozzá is látnak annak kiépítéséhez.

Rendkívüli megyei közgyűlés. A megyék átalakítására vonatkozó törvény aug. hó 15-én lép életbe. Egy miniszteri körrendelet érkezett e napokban, a mely elrendeli, hogy a megye közönsége egy rendkívüli közgyűlésben intézkedjék mindazon teendőkre nézve, melyek e nagyhorderejű törvény életbeléptetéséhez szükségesek. A törvény ten-deneziája ismeretes, fiktív választási rendszer, semmit mondó alkotmányos sallangok megtartása mellett: a közigazgatást ezentralizálni; s a főispáni méltóságnak hivatalát leendő degradálása által egy omnipotens közeggel birni, kinek hozzájárulása nélkül misem történhet, kinek akaratától függővé van tve minden megyei határozat, minden alispáni rendelet, minden autonómikus mozzanat — ez a törvény nyílt titka. Augusztus hó 15-től kezdődik tehát az új aera. A megyei rendkívüli közgyűlés július hó 26-ára van összehívva s tárgyát kizárólag a közigazgatási törvény képezi. A miniszteri rendelet igen kurta pontossággal sorolja elő a teendőket, akárcsak valamely rendőri körölvény volna.

Az eperjesi laktanya-ügy a létesülés végleges stadiumához közeledik. A megyei alispánál e hó 19-én fog összeülni a vegyes bizottság s meg fog állapítani a kaszárnya-épület helye, a végleges terv, valamint a most meglevő kaszárnyaépületre vonatkozó rekonstrukciós tervek.

Megei tisztviselők nyugdíjképe-sek lesznek. Midőn e lapunk hasábjain a megyei tisztviselők nyugdíja mellett kardoskodunk, kérve a megye közönségét, hogy alkosson már valahára tisztviselői javára nyugdíjalapot és midőn sikerült is a dolgot annyira vinni, hogy egy nyugdíjszabályzat a megyei közgyűlés elé lön terjesztve, mely azonban a bizottsági tagok „előadása”, tanulmányozási, várakozási, póttanulmányozási, stb. taktikájának következtében, végre sutuba került — megmondtuk akkor, hogy ha a provincialis szűkekltség meg is buktatta a nyugdíjintézményt, ez azért nem fog meghalni s előre megjósoltuk, hogy az rövid idő alatt a megyékre nézve kötelező intézménynek fog a törvényhozás által kimondatni. Ugyis történt. Az új közig. törvény kimondta, hogy a megyék kötelesek tisztviselőik nyugdíjazásáról gondoskodni s a miniszterium e napokban meghagyta a megyéknek, hogy készítse el a nyugdíjszabályzatot s terjessze azt fel egy évi záros idő alatt jövővá-hagyas végett. Valahára! Ideje is volt — hiszen nincs az a privát intézeteske, mely hivatalnokainak jövőjéről ne gondoskodnék, csak a megyei tisztviselők voltak azt, kiknek az öreg napjukra nem marad más menhelyük a — koporsónál. A kész nyugdíjszabályzat, valószínűleg már az őszi közgyűlés elé kerül s némi módosításokkal el lesz fogadva — felsőbb parancs szóra!

Erkölcsmesítő-egylet megyénk-ben. Városunkban időző Irányi Dániel orsz. képviselő indítványa folytán megyénkben illetve városunkban is fog egy fiókegylet alakulni. E célból Mattyasovszky Tamás főispánul mai napon érkezett tartatik, melyben egyelőre a fiókegylet életbeléptetésére vonatkozó módozatok meg fognak beszéltetni. Ha valahol, bizonyára Eperjesen lesz helyén az erkölcsnesítő egylet!

Papválasztás. A nyiregházi ev. egyház Kozlay Józsefet, — a ki az eperjesi ág. ev. theol. akadémiának szorgalmas hallgatója volt, s ki itt Eperjesen 1887. iskolai évben az „ingyenes magyarnyelvi tanfolyamot” megnyitotta és kitartóan s sikerrel vezette: a va-

Gar.: Lehetetlen, nagyon sietős utam van.
Margit: Ugy legalább egy-két napig.
Iré: De édes Margit, te megfellekkel fogadásunkról.
Margit: Kedvesem, Garamy úr kivétel, . . . én éppen nem ragaszkodom.
Iré: Már megbocsáss édesem.
Margit: De engedj meg kedvesem.
Gar.: Ah tisztelt hölgyeim, mily örö-mest maradnék körülük! de mint mondtam, lehetetlen, . . . menekülök, . . . üldöznek.
Margit: (felsikolt) Üldözök?
Gar.: Nyolcz napja, hogy az olmuézi fogházból kiszökhettem. . . . Peterdi barátomhoz menekültem, de rám bukkantak a rendörök s azóta nyomomban járnak. Csak e nagy terjedelmű erdőnek köszönhetem, hogy el nem fogtak.
Margit: Ön reggel óta talpon? Akkor hát nem is evett?
Gar.: Az igazat megvallva.
Margit: Irén, az ég szerelmére! . . . hozzass valamit.
Iré: (csenget)
Julcsa: (belép)
Iré: Gyorsan, tálald a vacsorát
Julcsa: (el)
Margit: Terítsünk addig édesem t-tetrik az asztalt, Üljön ide Garami úr! — Irén asztalod! (Iré hozzá s felkötö Garaminak, (Margit me gesen magában) Oh a kétszínű, hogy kaczerkodik vele.
Julcsa: (éltel hoz)
Iré: Tessék kedves Imre!
Margit (magában) Imre!? Ez gyal-zat: (Iréhez) Irén! hamar ezitromot!

Iré: Julesa, adj ő nagyságának ezitromot. (Julesa ezitromot ad s aztán el)
Margit: Nem parancsol édes Garamy? (kinálja)
Iré: (magában) Édes Garamy?! Ez türhetetlen!
Margit: Nem beszélne el elválásunk óta átélt kalandjait? Engem felette érdekel minden, a mi önnel történt.
Iré: Kérlek, hadd egyék valamit. Ne zaklassuk őt.
Gar.: (Iréhez titkon) Angyal! . . . (fenu) Oh ez a malacz mennyei manna!
Margit: (Garamy poharába tölt) Nos, e szép nap emlékére emeljünk poharat!
Iré: (jelt vált Garamyval) A szerencsés menekülésre!
Gar.: (Irére tekintve) A boldog viszont-látásra!
Iré: (Garamyhoz) De most már itt lesz az ideje, hogy ön biztonságba helyezze magát.
Margit: Mit mondasz édesem?
Iré: Azt, hogy ne tartóztassuk esz-telenül Garamy urat. . . ő menekül. . . Genuába indul. . . Ne feledkezzünk meg a veszélyről, melyben forog.
Gar.: Igaza van asszonyom, nekem távoznom kell. . . Isten önök-l hölgyeim! Emlékezzenek meg néha a szegény menekültől, kinek szívében az itt töltött percek felejthetetlenek maradnak. (kezet fog Margittal)
Margit: Tehát ismét válni! . . . Isten önnel Garamy ur!
Gar.: (titkon Irénhez) Várom a jelt!
Iré: (szintagy Garamyhoz) Egy félóra mulva jöhetsz. (Garamy el)

10-ik jel. Irén, Margit.
Margit: Mit mondott?
Iré: (gúnyosan) Azt, hogy még nem látott oly szeretetre méltó hölgyet, mint te.
Margit: Igazán?! Oh te csokolni való, egyetlen barátom! (nyakába borul)
Iré: (hidegen) Az vagyok édesem.
Margit: (gondolkozik) Szeretetre méltó?! . . . En szeretetre méltó?! . . . Hisz ez világos! . . . Végre tehát mégis. . . Igen, a dolog világos, ő szeret engem. (Iréhez) En nem maradhatok továbbra is nálad. . . Garamy sorsa annyira meghatott, miszerint osztolni akarok én is szerencsétlenségében.
Iré: Mit mondasz?
Margit: Azt, hogy vele megyek.
Iré: Margit! . . . És fogadásunk? . . .
Margit: Eh! követni fogom őt országról országra, városról városra. Nem kímélve vagyonom s felhasználva minden befolyásom. Mit is mondál? . . . Genuába megy. . . . Tehát én is elmegyek Genuába! (hirtelen el)

11-dik jel. Irén (egyedül)
Iré: Mit tegyek? . . . mihez fogjak? . . . Margit Imre után készül. . . . Igaz ugyan, hogy tévutrat vezettem. de azért mégis összejöhetnek valahol?! . . . (hevesen) Enek nem szabad megtörténnie! Azt nem engedem meg! Az a Margit csakugyan sajátságos egy lény. Mily hamar feledkezett meg özvegyi kötelmeiről, nekem azonban nem szabad gyengeséget közönyösen tekintennem. A nő nem becsülete forog kockán. Mit is mondana a világ. . . mit különösen a szegény özvegyeket gyalózza férfi-világ, ha megtudná, hogy férje halála után egy másik férfiba szeretett bele. Azt nem szabad megengednem!

Meg kell őt meentem. Igen, de hogyan? . . . Ha nekem nem kellene most férjemet gyászolnom . . . (ajkához kap) Nagy ég, mily bűnös gondolatra jövek. Külömben min-denek csakis Margit az oka. Minek is ipar-kodik tölem egyetlen jó barátomat eleselni? Pedig Margit nem is neki való. Imre nem lenne vele boldog! . . . Boldog? . . . Ellenke-zőleg meg vagyok róla győződve, hogy szer-enesetlen volna ily nő oldala mellett! . . . Margit jó barátom, — de heves, hiú és gondatlan. Az igaz, hogy csinos és gazdag, de idősebb mint én és bizony pazar is! Talán tönkre is tenné Imrét. Mig ellenben én jó gazd'asszony vagyok, azután barátságom éppen Imre helyzetéhez illő. Neki türelmes, jóakaró, vigasztaló barátokra van szüksége, hogy hosszú szenvedéséből kiépüljön. Mily kár, hogy el kell mennie. . . . Újra válnak. . . . újra elszakadunk! és talán örökre? Oh nem! Ó Angliába menekül s a sors éppen ugy akarja, hogy nekem megrendült idegszervezetem helyreállítása céljából orvosi rendelet folytán tengeri fűdőbe kell mennem! és miért nem mehetnék éppen Angliába? Ott a tengeri viz jótékony erejének s Imre barát-sága üdítő vizsgálatalának kettős befolyása alatt egészen fel fogok épülni! . . . Igen ott, . . . távol minden ismerősömtől, kik fájdalomamat csak gúnyolnak. . . . Ott élhetek esendes magányban. . . . búbanatomnak. . . . Imre társaságában. Oh mily szánandó egy fiatal özvegynek a helyzete! . . . (az órára néz) Tizenegy óra? Bizonyosan vár, azt hiszem, hogy ez legalkalmasabb percz a bucsuzásra. (elzárja a Margit szobájába vezető ajtót) A jel: egy égő gyertya a szélső ablakban. (odaszeti a gyertyát) Egy, kettő, három! (eloltja)

sárnap tartott kitűnő próbaszónoklat után egyhangulag segédlelkészül megválasztotta. Neveljen Eperjes sok ily magyar érzelmi ifjakat!

Utazás kerékpáron Ujvidékről Eperjesig. Zarkóczy Lajos ujvidéki polg. isk. tanár f. hó 15-én d. n. 2 órakor érkezt Koczányi kassai bicyclista kísérétében kerékpáron városunkba. Zarkóczy f. hó 3-án indult el Budapestról s Miskolcon géptörés miatt egy hetet volt kénytelen tétlen tölteni. Innen a Szepességre utazik botanikai kirándulások tétele czéljából s a Poprád és Vág völgyét bejárva, Zsolnái megy. A jablunkai szoroson át Teschent, Olmützt s Brünt érintve Bécsbe, innen Grácba rándul s Szombathelyt, Pápát, Veszprémet és Székesfehérvárt érintve, tér vissza Budapestre. Az egész ut mintegy 1500 kilométert tesz s ezt kerékpáron szándékozik megtenni 5 hét alatt.

Az eperjesi lövészegylet. Folyó hó 4-én megtartott lövészettel: Szoika Gyula első, Krivoss Gyula második, Mihalik Samu harmadik. Ezenkívül lőtt még Szoika Gyula két ötöst, Mihalik Samu egy ötöst. Folyó hó 11-én nyertesek: Mihalik Samu első, Klefner Gyula második, Klauszer Kálmán harmadik. Ezenkívül lőtt még Mihalik 1 ötöst.

Az amerikai magyarság köréből. A legújabb ide érkezett Amerikai Nemzetörnek írják Beaver Falls Pa. jun. 16-iki kelettel: A mindenki által szeretett és tisztelt Petrik János s á r o s m e g y e i, t a r k ó i illetőségű magyar ember, ki már hosszabb idő óta dolgozott az itteni Hartman Steel Co. gyárában e hó 14-én reggel szerencsétlen véget ért. Petrik a gyárban a drótvágó ollónál volt alkalmazva, mint éjjeli munkás. Junius 11-én éjjel féltenekettör az ollóhajtó szij lecsúszott a kerékről s a szerencsétlen felakarta azt tenni, miközben a keze az óvszija és a kerékajtó szij közé került, mely azt a kerék alá sodorta, s így a szegény embert kezénél fogva a levegőbe emelte s a kerék visszafordultakor ép azon a helyen esapta a földhöz, hogy egy 1¼ hüvelyk vastagságú vasdorong volt levegre, mely jobb oldalába fordított, több bordáját betörte s hónalját kitépve, egészen a gerincéig hatolt. A rögtön érkezett orvosok minden mentési kísérlete eredménytelen maradt; a szegény embert e hó 14-én reggeli 6 óra 20 perczkor végze megszüaditotta a halál borzasztó kínjaitól, melyeket mindvégig tökéletes öntudattal szenvedett át. A boldogultat neje és két gyermeke siratja, kiknek fájdalomában osztozik az egész itteni magyarság és a többi nemzetiségbeli munkásnép is. Temetése megható volt. A gyár tulajdonosa: Hartman saját fogatán kísért a koporsót: a gyár összes munkásai — 200-an, köztük 40 magyar — képezték a menetet, mely a holttestet először a new-brightoni Szt.-József-templomba, onnan pedig a temetőbe kísérte; hol örök nyugalomra helyezték. Hartman az özvegynek 100 a két árának pedig 300 dollárt ad, hogy megelhetésüket némileg biztosítsa.

Pályaválasztó ifjaink. Az eperjesi r. kath. főgymnásiumnál az idén 33-an jelentkeztek az érettségi vizsgálatra. Ezek közül jogi pályára készültek: hárman; gazdaságra: hárman; theológiára: tizenegyen; vasúti hivatalnokira: ketten; mérnökre: hárman; bölcsészetre: ketten; katonaira: négyen; orvosira: egy; kereskedelmire: ketten; postahivatalra: egy. Mint látjuk legtöbben a papi pályát választották.

Az eperjesi ker. ev. kollegium értesítőjét közli Hörk József koll. igazgató. Ez év emlékeztetése a kollegium történetében. Elvezette mindkét volt felügyelőjét, meghalt régi tanára Tillisch János, eltávozott dr. Zsigmond Ernő jegtanár. Két nevezetes hagyomány szállt az intézetre, Jelenik Almassy

Istvánról és Roehltz Gyulától (ez utóbbi 30.0000 frt, mielőtt annak idején szó volt lapunkban), a miniszter pedig az intézetet 6000 frttal támogatta. — Az értesítő értekezést is közöl: Az eperjesi ág. ev. koll. jogakadémia multja és jelene rövid vonásokban dr. Horváth Ödöntől (17 l.) A kollegium tudvalevőleg a következő intézetekből áll: hittanintézetből, tanuló száma 17, mely 17 tanuló 5 egyesületet, ill. kört képez. homiletikai kört, liturgikumot, katechetikumot, önképző és önszegélyező-egyesületet és theologikus kört. A theol. könyvtár 2000 kötetet számlál: jogakademiából, 27 tanulóval, kiknek szintén van „testület”-ük, segélyező-egyletük és ifjúsági könyvtáruk; — tanítóképző-intézetből, 21 tanulóval, 3 tanfolyamban; ezek sem érik be kevesebbé, mint öt egyesülettel: Pálfi-kör, zenekör, dalkör, gyorsíró-kör és a képezdei gyámintézet ifjúsági egyesület; a főgymnásiumban volt az év végén 199 tanuló, 90 ág. ev. hitv., 17 hely. h., 39 r. k. 1 g. kath. 1 g. kel., 55 m. v. A főgymnásiumban van gyámintézet és segély-egylet és magyar önképző-és nyelvművelő társaság. Közös iskolai intézmények: a koll. könyvtár, a Szirmay-könyvtár, az algymn. ifjúsági könyvtára, muzeum-táptézet, mely magában foglal konviktuszt és alumneumot. (A kettő közötti különbség, hogy az alumneumban ebédre csak leves, hús és kenyér adatik, a konviktusban még egy harmadik étel, amott ebéd és vacsora 25 frt ½ évenként bent 31 frt.) A koll. ifjúság által élvezett ösztöndíjak, praemiumok és segélyek főösszege 1392 frt 77 kr. Tandíj és tápdíj elengedések is kitétek 2246 frtot. Az összes hallgatók száma volt év elején 268, év végén 261, 156 magyar, 91 német és 21 tót anyanyelvű.

A bártfai fürdőből. Valahára megkezdődött a fürdő-szezon. E hó 10-én volt az első hangverseny, melyben Töpscher Ilka úrhölgy, dr. Gyomlay Gyula budapesti tanár énekelt, Jankó Sarolta k. a. szavalt, Szehló Gerő zongorázott. Miklós Gyula szintársulata 10 operette és drámai előadásra van szerződött, gyűjtik szorgalmasan a bérleteket, de nem igen gyűlik. A vendégek szép számmal vannak, a július 10-ik kimutatás szerint 800 állandó és 350 átutazó, összesen 1150 vendég. Nevesebb vendégek a következők: Csáky-Pallavicini ögróné, báró Duka Helén, dr. Starenfeld Weltzl Teschenből, br. Gillányi László, özv. Gyertyánszky szül. br. Bitra, továbbá Schwartz Krescentina nővér, az irlalmas szüzek fejedelmesszonya, Hajdu Lajos kuriai bíró, Csányi Sándor váltótörvénytörvényes, Kallay Jenő kir. kamarás neje, özv. Nékám Sándorné min. tanácsos özevegy, Bárczy István min. t. neje, Fáy-Ujházy Klementin főispán neje Bernemiszka Adám képviselő és csángó kormánybiztos, Hauszner, Janiczky Sándorné, dr. Hereg Mihály egy. tanár és neje, Jesze István m. tiszti ügyész, Myskovszky Viktor akad. tag, Sztareczky Mihály prépost-kanonok, özevegy Huszár Miklósné stb. Az eperjesiek közül: dr. Mosászky Gyözönné, Szehló János főesperes, Tahy Józsefné, Propper Adolfiné, Meliorisz Ilka, dr. Mosászky Titusz, Sziklai Julia, Kyss Clotild, Rödler Cornelia, Dombay Lajos, Farkas Lajosné stb. A fürdőélet igen kellemesnek ígérkezik, csak gondoskodják a fürdő biztosi hivatala a jó ételek és italokról. E téren minden elnézés legközelebb kárára van a fürdőnek.

A zborói esztergályozó tanműhelyet Rejtő Sándor m. kir. iparfelügyelő e napokban látogatta meg s annak működésével és előmenetelével teljesen meg volt elégedve. A tanoncok száma jelenleg 11, kik 16–40 krnyi napszámot huznak. A bártfai fürdőben rakományt nyitott a tanműhely a tárgyak elárulására. Helyesen van. Különösen kedvelt

12-dik jel. Irén, Garamy.
(A jobb oldali ablaknál. E jelenet holdvilág fényénél történt.)

Irén: Imre itt vagy?
Garamy: Már néhány percz óta várlak, lesve a jelt.
Irén: Drága Imrém! reméltem nem lát senki?
Garamy: Ne aggódjál, de jöjj ki édesem!
Irén: Nem mehetek, Margit minden pillanatban bejött.
Garamy: Nem jöhetsz le? . . . Akkor hát isten veled Irén, isten veled! írj majd nekem.
Irén: (aggódva) Imre . . . Imre . . . megteszem, de ne távozz még el! Ah, alig hallom szavadat az aggodalomtól . . . Nem titkolom, hogy aggodom úgy magam, mint te miattad! Ha valaki járna az udvaron, mi történnék? Jöjj fel . . . oh jöjj inkább fel! . . . Egy másodpercz alatt feljuthatsz az erkélyre s akkor biztonságban vagyunk.
Garamy: Nem . . . nem! . . . Irén ne tégy nekem ily javaslatot! . . . te egyedül vagy.
Irén: És miért ne? Hisz igen jól tudod, hogy jó hírnevem oda van, ha ez időtájt valaki meglátja téged odalen?
Garamy: Ugy inkább rögtön távozom.
Irén: Az ég szerelméért ne! még fontos beszélni valóm van! . . . Távozz? Teheted-e azt?
Garamy: Kénytelen vagyok.
Irén: Oh! Imre, te kegyetlen vagy gyöngédségekben!
Garamy: Irén! Irén!
Irén: Kedves drága Imrém!
Garamy: Nem, nem . . .
Irén: Hát barátság ez, mely oly köznyos marad?

Garamy: Okosság, Irén! Oh! ne vigy a kísértetbe!
Irén: Hah! . . . remegek! A félelem megöl!
Garamy: Isten veled édesem!
Irén: Isten veled tehát! Nem ilyenek képzeltem én találkozásunkat! . . . De nem szegülök tovább ellen akaratodnak, habár könyeimbe kerül is! . . . Isten áldjon meg!
Garamy: Jó éjt! . . . jó éjt! . . . (egy tesz, min ha el akar na menni, — félre) Istenem, csak nem fog elmeenni?
Garamy: Irén, te örültél teszel engem!
Irén: (félre, örömmel) Ah hahozik! . . . (fenn) Isten veled! Isten veled!
Garamy: (bengrik az ablakon) Minő veszedelmes nő vagy te Irén!
Irén: Veszedelmes alig hiszem! Tehát te búcsú nélkül mentél volna el?
Garamy: Kérlek!
Irén: És csakugyan távozol még ma?
Garamy: Tehetek-e másként!
Irén: Igaz! . . . és így talán soká nem láthatlak.
Garamy: Édes Irénem, az éppenséggel csak töled függ. Lásd, ha te pár hétre Angliába fürdőre jönnél . . .
Irén: De a sok mende-monda . . . ?
Garamy: Eljössz?
Irén: (vonakodva) Nem tudom . . .
Garamy: Szomorú helyzetben neked szórakozásra volna szükséged.
Irén: (Imre vállára hajtja fejét) Oh! édes barátom, ha téged nem bírnálak, meghalnék bánatomban! . . . Ugy-e te barátom maradsz?
(Vége köv.)

ezikkel lehetnek, ha a műhely a bártfai fürdővendégek részére holmi apró emléktárgyakat készítenetne.

Kellemetlen surlódás. Ama surlódásnak, mely a bártfai házi ipar-bizottság és az ottani gyermekjátékgár vezetője Maugsch Nándor között rég óta fennáll — a bizottság drasztikus módon kíván véget vetni. Legutóbb tartott ülésében kinyilatkozta, hogy ha a gyáros egy év lefolyása alatt a gyermekjáték háziiparának meghonosítása körül nem lesz képes a várt eredményt felmutatni, Bártfa város nem fogja őt továbbra anyagilag segíyezni. Mint halljuk, a gyár vezetője ügyes szakember, ki a háziipar meghonosítása érdekében igen sokat tehetet, s nagyon sajnós dolog, hogy a kölcsönös surlódások oly élesen fejlődtek ki, mert ez csak a meghonosító iparágunk kárával fog járni.

Pénztárhiány. A sárospataki postahivatalnál hivatalos feljelentés folytán pénztári vizsgálat volt elrendelve. A pénztár vizsgálattal megbízott tisztviselő már a hivatalos naplók alapján is 4000 frtnyi hiányt talált, a pénztárban mindössze 72 kr volt. Mágától érte ödik, hogy a postamesternő azonnal felfüggesztett s a helyettesítés már is megtörtént.

A cholera-járvány elleni övintézkedés. A belügyminiszter körendeletet bocsátott ki valamennyi törvényhatóságához, melyben ezeknek meghagyja, hogy az okleveles orvosokat, a szigorló és végzett orvosnövendékeket a t. főorvos közbenjöttével mielőbb hívja fel, hogy azon esetre, ha a cholera járványorvosi minőségben kiküldetni hajlandók, magukat haladéktalanul jegyeztessek fel s ezen jegyzék hozzá mielőbb felkerjesztessék. Az alkalmazandó járványorvosok közül az orvos-tudorok az oda- és visszautazási költség megtérítésén kívül rendszerint napi 6 frtot, sebészek és szigorlók pedig, ugyszintén a végzett növendékek az uti költségen kívül napi 4 frt díjat fognak nyerni.

A megyei gondnokság alatt álló vagyon biztosítása. A gyámhatósági törvénynek ama szakasza alapján, mely megszabja, hogy minden vagyon, mely gondnokság kezeleté alá áll, tűz ellen biztosítani kell, az I. magy. ált. biztosító társulat Pestmegyéhez ajánlatot küldött be, melyben a megye összes gondnokság alatt álló vagyonát előnyös díjsabályzat mellett hajlandó biztosítani. Ertesülve erről a magyar-francia és az Adria bizt. társulatok, mind a kettő ajánlattal állott elő s mind a három intézet közt erős verseny keletkezett. A magy. biztosító társulat feltételei szerint ugyanis 10 éven át fizetne a megye 100 ezer forintot, a magy. francziának 90 ezeret és az Adriának 60 ezeret. Pestmegye a beadványokat az özi közgyűlésen fogja tárgyalni. A bizottsági tagok körében az ügy iránt élénk az érdeklődés. Nem lenne-e célszerű, minálunk is ezen ügyet folyamatba hozni?

Afrika misszionárius Eperjesen. Bastian Lőrincz, apostoli hírhirdető Lyonból városunkban időzött s mint a lyoni missziótársaság megbízottja könyöradományokat gyűjtött az Afrikában lévő pogányok megtérítésére megkívántó költségek fedezésére. A missziótársaság 1856-ban Marion Bresillac francia püspök alapította s czélja Nyugat-Afrika népeit ker. hitre téríteni. 1858. maga tevékenysége helyére indult néhány társával, kik mind Freetown-ban a járványok estek áldozatul. De a társaság létezik, Lyonban van papnövédeje, és 150 tagja Afrikában hirdeti a ker. vallást. Innár öt apostoli vikáriátust lát el hírhirdetőkkel. Főleg Dahomay megtérítésén fáradoznak, hol az iszonyu ember áldozatok dívatolnak. A társaságra bizott területen 50 millió pogány (fétis imádó) várja a kereszténységet. Ki 30 frtot ad, egy néger gyermeket nevére keresztelnek s vezetéknevet fogja viselni. Adományokat elfogad a budapesti kapuczinusok ft. főnöke; Esztergomban: Zádori János, az „Uj Magyar Sion” szerkesztője; Bécsben: a ft. Kapuczinusok és Lazaristák ft. főnöke (V. Kaiserstrasse 5.) és a Szeverin egyelet irodája, (Annagasse 9.)

Öngyilkosság. Góliás György budaméri születésű 30 éves r. k. kocsis Forgách jószágigazgatónál, nős, két gyermek atya, mult napokban hajnalban egy eperfára gyeplőszíjjal felakasztva találtott. Az öngyilkosságot éjjel követte. Góliás az utóbbi időkben az ivásnak adta magát s miután az öngyilkosságot indító oka ismeretlen, hihetőleg ittas állapotban érlelődött meg benne az elhatározás. Az öngyilkosság eszméjével már régebben foglalkozhatott, legalább az egyik kertész előtt legközelebb tett nyilatkozata, hogy majd meglátják mi történik vele, erre enged következtetni. Góliás vasvillával ment a szarvasmarhák részére elkülönített udvarhelyiségbe, mit akart e villával nem tudni, miután az eperfa ötlött szemébe s ezen könyebben hajította végre szándékát.

Gyilkosság. Folyó hó 6-án reggeli 3–4 óra közt iszonyu gyilkosság történt Istvánhuta és Kluknó közi uton. Ismeretlen tettesek egy legényt gyilkoltak meg, aztán pedig a Hernád vizébe dobták. Istvánhutánl fogták ki a hullát a Hernádból borzasztó sebekkel testén. Mindkét halántékán mély szúrással, hasa egészen felfejtve, nyaka annyira elvágva, hogy alig tartotta egy kis bőr a törzsön. A tettesek állítólag hárman egy kocsis formájú, egy molnárlégny kinézésű és egy mesterlegénynek látszó egyének voltak, kik Istvánhuta felől jöve, Szepesolaszi felé utaztak. A kluk-

nói község bírósága. valamint az ezen vidéken tartozkodó esendőség minden lehető megtett mindjárt a hulla kifogása után a tettesek kézrekerítése végett s csakhamar sikerült is felderíteni, hogy a tettesek egyike Vizovszky Mihály nevű löseai illetőségű Esz-

Szatócsüzet és pálinkamérés. A földmívelés-, ipar- és kereskedelmi miniszter több oldalról hozza intézett kérdézősködésre tudatja, hogy a satócsüzetben mindazokat a czikkeket szabad árusítani, a melyek az alábbi néposztályoknak rendes szükségletét képezik. Abban az esetben, ha a szatócs a regaletulajdonossal megegyezett, üzletében külön iparengedély nélkül foglalkozhatik. Felhívja azonban a miniszter a törvényhatóságok figyelmét egy korábbi rendeletére, a melyben ki vannak fejtve azok az indokok, a melyek kívánatosnak teszik, hogy italmérés és kereskedésnek egy és ugyanazon helyiségben való gyakorlását erkölcsrendészeti szempontból, a helyi viszonyokhoz képest lehetőleg akadályozzák meg.

Eperjes város veszedelmében! E napokban egy tanár, kinek igen nagy szenvedélye a pillangó és rovar-gyűjtés, a Borkút felé vette útját, a hol aztán a friss borkuti víz mellett pihenőt tartott. Midőn aztán már jól kipihente magát, ismétfolytatta kalandozását és mikorra haza érkezett már, a városban ubi latique mesélték, hogy egy üvegcsét, melyben állítólag cyankáli volt a forrásba ejtette s így az eperjesi község egész rémül-tbe ejtetett s majdnem két napja, hogy azok, kik az e-tet tudják, a borkuti savanyú vizből nem mernek inni. Pedig egészen nyugodtan ihatják és élvezhetik mert a megejetett orvosi vizsgálat szerint, de meg a tanár úr állítása szerint is, az egész csak humbug!

Hirtelen halál. A kalvária alatt egy nő f. hó 16-án reggeli 2 órakor felébredt álmból és leányától vizet kért, mit midőn megivott, erős göresöket kapott és egy óra mulva meg is halt.

A vasárnap megszentelése. Az 1868. évi LIII. t.-czik 19. §. ellenére az ünnepek és vasárnapokra vonatkozó intézkedések megszegésével elkövetett s a köbk. 52. §-ába ütköző kihágás elbírálása, az 1880. évi XXXVII. t.-cz értelmében nem a közigazgatási hatóságok, hanem a kir. bíróságok illetékessége alá tartozik. Ily értelemben határozott a belügyminiszter Debreczen város közönségéhez 1886. évi 1803. sz. a. intézett alábbi rendeletében: A város tanácsának 1885. évi december hó 30-án 733. sz. a. kelt másodfoku itélete, mely szerint a rendőrkapitány által hozott elsőfoku itélet helybenhagyásával, Grosz Möriz debreczeni lakos, ócska-árkereskedő, az 1868. évi LIII t.-cz 19. §-ának az ünnepek és vasárnapokra vonatkozó intézkedésének megszegése miatt, az 1879. évi XI. t.-cz. 52. §-a alapján 5 forint pénzbüntetésben, nem fizethetés esetében 1 napi elzárásban marasztaltattott el; az elmarasztalt által közbetett felebbezés folytán felülvizsgálatván: az elsőfoku itélettel együtt — illetékesség szempontjából — feloldatik s az ügyiratok az illetékes királyi bíróságok áttételre rendeltetnek. Mert a köbk. 52. §-ba ütköző kihágások az 1880. évi XXVII. t.-cz. értelmében a kir. járásbíró és nem a közigazgatási hatóság hatáskörébe utalják.

Meglehet-e halni a félelem miatt? E kérdéssel foglalkozik az orvosi lap legutóbbi száma s kérdésére a következő eset adott alkalmat. Bizonys Keating nevű fiatal nő öngyilkos szándékból nagymennyiségű rovarport vett be, aztán lefeküdt s néhány óra mulva halva találtott. A megejetett boncolás kiderítette, hogy a rovarpor feloldatlan állapotban volt gyomrában, s már e körülménnyel fogva sem teletelhető fel, hogy a halált okozta volna. S mindamellett a fiatal asszony alaposan megmegehalt. Az orvosok most azt hiszik, hogy Keating a félelem ölte meg, a mi képzeldő és gyenge idegzetű emberen megeshetik. Ez alkalomból a Lancet a két következő rokon esetet mondja el. A múlt század végén az angol orvosok, hogy a félelemnek a szervezetre tett hatását tanulmányozzák, egy halálra ítélt bűntörtét kikérték a hatóságától, hogy próbájukat megtegyék. A próba ebben állt: szorosan hozzákötötték a halálra ítélt egyént egy asztalhoz, szeméit bekötötték s azt mondták neki, hogy nyakán megnyitnak egy eret s addig esorgatják vért, míg teljesen ki nem merül. Erre egy tühegygyel megszurták nyakát, fölé pedig úgy helyezték el egy edényt, hogy a belőle lassan kiesergető víz az elítelt nyakán át lecsurogjon egy edénybe s hogy a folyadék eszegegye jól hallható legyen. Hat percz alig telt el s az elítelt a nélkül, hogy egy csep vért vesztett volna azt híven, hogy már minden vére elfolyt, a félelemtől meghalt. A másik példa egy iskolai pedellusé, kit a pajkos ifjuság egyszer kézrekerített, egy sötét szobába vitt, fölötte törvényt ílt, elősorolván előtte az ifjuság ellen elkövetett összes kegyetlenségét. Aztán a bírói eljárás utánözva, vád- és véd-beszédeket tartottak fölötte, egyikük, mint bíró kihirdette az ítéletet, a mi lefejezés általi halálra szolt. A pallost és a tőkét rögtön előteremtették, az elítelt szeméit bekötötték, a szerencsétlen pedellust a tőkéhez hureztolták, s egy megnevésített asztalkendővel a nyakához vágta s aztán nevetve mondták neki, hogy koljen fel. Nagy meglepetésükre azonban meg sem mozdult emberként; rázák, tapogatják átérét, a pedellus meghalt. Halálát nyilván a félelem okozta.

Hirek a szomszéd megyékből.

— **Értekezlet.** Gróf Andrassy Manó, Szentiványi Arpad és Hámos László urak aláírásával egy nyílt levél küldetett szét Gömör megye közönségéhez, melyben f. hó 21-én d. e. 10 órára a rimaszombati megyeház termébe értekezletet hívnak egybe. A meghívás szerint: „Megyénk közszeretében és tiszteletben álló főispánja méltóságos Fái Fáy Gusztáv ur, a f. 1886. évben töltötte be 50 éves hivataloskodásának idejét. — Gömör megyében pártkülönbség nélkül ki lett fejezve azon kívánság, hogy ezt megünneplendő, neki ez alkalomból egy ünnepély rendezessék. Többek által felszólítva van szerencsénk alól-irottaknak, e tárgyban Gömör megye közönségét összehívni.”

— **A rozsnyói közművelődési egyesület** által Pacsán a nyári hónapokra felállított kiseddévó már megkezdte működését, s a falu és környékének lakói eddig szépszámmal adták be gyermekeiket, kik a váraljai helyi bizottság felügyelete alatt a magyar beszéd-nyernek oktatást.

— **Szökött — szökő eseléd.** Záros Mária nadabulai illetőségű eseléd Putnokon állott szolgálatban, s onnan e hét elején hazaszökött. A tornalljai járás szbirói hivatalának megkeresésére a szbirói hivatal esendőröket küldött ki a szökött eselédért, a ki a mint az egyik esendőrt házukba bemenni látta, az udvar hátsó részéből menekülni akart ki a mezőre; a kint álló esendőr azonban észrevette, a menekülőt, s gyanítva, hogy ez a leány lesz az, a kit keresnek, utána futott, s lelővéssel fenyegette azt, ha meg nem áll. A leány meg nem állt, hanem belevetette magát a megáradt Sajóba, azon reményben, hogy át-gázolhat rajta, a vízben azonban csakhamar elmerült, minekfolytán a esendőr utána ugrott s megkapta hajánál fogva. Szerenese, hogy ez alatt a második esendőr is megérkezett s kimentette a két úszni nem tudó küzdőt a vízből, de már ekkor a leány annyit ivott a zavaros léből, hogy otthon kellett hagyni, mert a szó teljes értelmében vízbeteg lett.

— **Gyilkos villám.** Rádova község határában Dobsina mellett rendkívüli szerencsétlenség történt most esütőtökön, a vidékszerzte tapasztalt zápor alatt. A Nemtánk nevű hegyi kaszálon a villámcsapás következtében 4 egyén rögtön halált, 4 pedig könnyű testi sérülést szenvedett. Meghaltak: Vilim András 20 éves ifju, Vilim Zsófi 8 éves leány, Garampericzko András 8 éves fiu rádovai illetőségűek, és Galieziából Bukovina községből Babias Sebestyén, ki a Vilim családnál mint napszámos kaszált. A négy sérültnek (1 asszony, 1 kis fiu és 2 férfi) a kór orvos dr. Fodor Béla, ki a szerencsétlenek segélyére a hely színén

azonnai megjelent, csupán könnyebb égési sebeket talált.

— **A Tatra-vidéki tűzoltó-szövetség** folyó hó 4-én Poprádon tartotta az évi közgyűlést, melyen 23 egyesület körülbelül 400 taggal volt képviselve. Reggel 6 órakor a szepes-zombati, poprádi, sztrázai és teplitzi tűzoltók tartottak gyakorlatot és kiérdemelték az elismerést, melynek a város háza elé vonult tűzoltók előtt Putsch Tóbiás szövetségi elnök, ki oly sok érdemet szerzett már magának megyénkben a tűzoltó intézmény megalapítása és szervezése körül, kifejezést is adott.

— **Szepes megye** Alsó-Tátrafüred fürdőhelyén f. hó 10-én új postahivatal lép életbe és minden év június 1-jétől szeptember 15-ig leendő működésben. Összekötését az Új-Tátrafüredről Poprádra menő cseri posta járatoktól fogja nyerni. E postahivatal egyedül főlveteli szolgálattal lesz megbízva; az Alsó-Tátrafüredre szóló küldemények kézbesítését a tátrafüredi postahivatal teljesíti.

— **A kasmárki műszöv szakkiskola** e tanévi záró-ünnepélyét, — mellyel egy kis kiállítás is összekötte van, — f. é. július hó 24-ikén, d. e. 10 órakor az intézet helyiségében tartja. Az iskola barátai szíves részvétellel tisztelettel meghívattak.

— **Különös és ritka nagy vadkant** löttek Merényben, körülbelül egy óra járásnyi távol-ságban a várostól. A hajtók három darabot vertek fel, hajtottak a vadások felé, de kettő mielőtt még lövésre kerülhetett volna, a sűrűségbe menekedett, hogy behatolni nem lehetett. A harmadik, egy ritka szép nagy vadkant mielőtt társai után menekedhetett volna, halalosan találta egy golyó. Súlya ámbár egészen sovány volt mégis 160 kilo volt és teste egészen csupasz, nem volt azon serte sehol, öregségére elvesztette bundáját. Csodálkoztak a felett, hogy járhatta börtét át a golyó, mikor az ujuji vastagságú volt.

— **Kínvallató esendőrök.** A Szepesváraljáról Szepes-Olasziba vezető országút mellett levő mészégető tanya bérletjéről a napokban 50 frtot elloptak. Egy Pollay János nevű 15 éves kőfaragó tanoncra esett gyanuja, és fel is jelenté a esendőröknek. Ezek kivallatással akarták a fiút valamásra birni. Odaláncolták az asztal lábához, megverték, kezeit összeszorították, míg végre a fiu bevallotta a lopást; de ezt csak kinjában tette, mert a pénzt nem találták meg ott, a hol mondá, hogy elrejtette: ekkor újból kínozták, míg eszméletét nem vesztette. Egy odaváló főerdész értesült a kínzásokról és a mészégető tanyán fekvő fiu sebeitől orvosi látellett vétettet fel, a esendőröket pedig feljelentette.

— **Háboru béke idején.** Uglya és Darva, ungmegyei községek közt hosszabb idő óta határvillongás áll fön, mely e hó 15-én véres összeütközésre adott alkalmat. E napokban

ugyanis az uglyai lakosok, midőn a darvai-csorda átlépte a határvonalat, azt behajtották. A darvaiak ezt hírül vévén, betörték az uglyai közlegelőre és az uglyai tehén csordát Darvára hajtották, ami az uglyaiak előtt nagy merény-letnek tűnt föl és így az egész községből egyre másra százat felülmuló népesoport indult Darvának. Ezek látva saját fészkek felé közeledni ennyi ellenséget, félreverték a harangot, egész tervszerűnek bizonyuló esatarendbe állva, egy keskeny és mindkét oldalról jó sövény-nyel védett utcában bevárták a tömeget és pár szó váltása után bizonyos jeladásra való-ságos közíptort eresztettek. Az uglyaiak látva néhány vezérüknek véres ábrázatját, rendetlen futásnak indultak, a győztes fél tehát üldözöbe véve a menekülőket, — azokat, kik a futásban nem bírták versenyezni, le-leütögették annyira, hogy szekerem kellett őket haza szállítani. Az uglyaiak közül négy súlyosan — köztük a bíró — és öt könnyen sebesült, a darvaiak közül kettő súlyos, egy könnyű sérülést kapott.

— **A kassai rubelhamisítók.** A mult év október első napjaiban Kassán egy orosz főbb rendőrtiszt a kassai és budapesti rendőrség segélyével Kvisz József és Ferdinand testvéreket elfogta s galambutezai lakásukon egész rubelgyárat talált. Az illetőket Budapestre szállították, s azóta vizsgálati fogságban vannak. A budapesti fenytörvényeszek vizsgáló bírája a nyomdai műszerek és eszközök megvizsgálására Péchy Imrét, a magyar kir. államnyomda igazgatóját kérte föl. Péchy ur kész volt a megbízásnak eleget tenni, de az alapos vizsgálat hosszabb időt igényelvén, azt kérte, hogy az eszközök, melyek három nagy társze-keret töltöttek meg, hozzá küldessenek. Kvisz testvéreknek ugyanis nagy gyárak volt, honnan a legsikerültebb hamisítványok kerültek ki. A gépek alkatrészei furfangos módon vol-tak a lakásban elrejtve. Az ágyak, asztalok lábái, a szekrények falai szolgáltak rejtkehe-lülly, sőt a kályha körül fekvő hasábfá is ki volt vájva s benne részint bankjegyek, részint műszerek voltak eldugva úgy, hogy a kassai rendőrség szükségesnek látott mindent, de mindent, mit a lakásban talált, lefoglalni s bővebb megvizsgálás végett Budapestre külden. Az államnyomda igazgatója, mint szakember elé terjesztett egyik kérdés az volt, hogy a lefoglalni hamis rubeljegyek általában elő voltak-e állíthatók a Kassán talált műsze-rekkel. E kérdésre a szakvélemény igenlő volt. A vizsgálat azonban azt is kiderítette, hogy Kvisz testvérek a hamisítványok nagy részét még Galiciában készítették, a mit utólag ma-guk is beismertek. Mivel a vádlottak galiciai alattvalók, ki fognak szolgáltatni az osztrák bíróságnak.

Felelős szerkesztő: Hedry Bertalan.

HIVATALOS ROVAT.

5623. ár. szám 1886.

1-3

Árverési hirdetmény.

Sáros megye árvaszáke részéről közhírre tétetik, hogy palocsai illetőségű kiskoru Amster Adolf tulajdonát képező, árvatárilag kezelt következő ezüstnemű u. m:

3. drb. kávé kanál, érték	4 frt 50 kr.
3. " gyümölcs-kés	" 60 kr.
6. " kis villa	2 " "
1. " Hodesz	5 " 50 "
1. " karperecz	2 " 50 "
1. " tallér-5 márk	2 " "
3. " huszas	" 90 "

Továbbá következő aranytárgyak u. m:

4. drb. gyűrű	16 frt — kr.
1. pár. brilliant fülbevaló	" "
[tokban	26 " — "
1. drb. brilliant gyűrű	14 " — "
1. " óraláncz	40 " — "
2. " es. k. aranya 5 frt 80	17 " 40 "
1. pár fülbevaló	" 20 "

folyó évi szeptember hó 15-én d. e. 10 órakor Hedry Bertalan árvaszáki elnök hivatalos helyiségében nyilvános árverésen a leg többet ígérőknek a megállapított becseron el fognak adatni.

Az árverési feltételek a hivatalos órák bármelyikében alólírott árvaszáknél megtekinthetők.

Kelt Eperjesen, Sáros megye árvaszákeének 1886. évi júliushó 13-án tartott üléséből.

Semsey,
árvaszáki elnök.

Árverési hirdetmény.

Alólírott tömeggöndok részéről ezenel közhírre tétetik, miszerint a vagonbukott Baum A. volt eperjesi kereskedő esődtöme-géhez tartozó könyvbeli követelések f. évi július hó 30-án d. e. 10 órakor Eperjesen a város ház előtt nyilvános árverés ut-ján fognak eladatni.

A követelések fenállása és behajthatósá-gáért a esődtöme részéről zavattosság nem vállaltatik.

Maléter Árpád,
tömeggöndok.

NEM HIVATALOS ROVAT.

SALGÓ-TARJÁNI

TÖMÖR (darabos) és KOCZKA-SZÉN.

A közeledő eséplési idény alkalmából ajánljuk a t. cz. **gazdászoknak** LOKOMOBILGÉPEK FÜTÉSÉHEZ legjobb sikerrel alkalmas és évek óta elismert

tömör- (darabos) és koczka-szenünket

kivánatra minden vasúti állomásra szállítva és legolcsóbb árak mellett.

SALGÓ-TARJÁNI KÖSZÉNBÁNYA-RÉSZVÉNY-TÁRSULAT

BUDAPESTEN, JOZSEF-TÉR 12. sz. a.

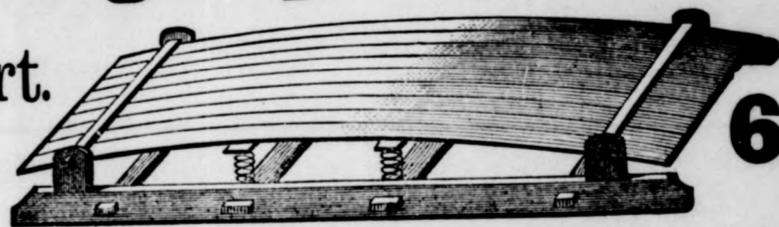
116 10-9

Az igazgatóság.

Cs. kir. osztrák-magyar szabadalmazott

Farugony-matrácok

6 frt.

6 frt.

Pótlék szalmaszákok és sodronybetétek helyett

tiszta, tartós és jutányos, különösen alkalmas intézeteknek és kórházaknak. Nagyobb megrendeléseknél megfelelő ártengedés. A megrendeléséknél az ágy belső szélessége és hossza tudatandó.

Főraktár: Bécs, I. Neuer Markt 7.

LIPPMANN
KARLSBADI
PEZSCÓPORA

A karlsbadi ásv nyvízekből nyert forrás-termekek se-pitegével készítvé, tehát ezek minden hatályos anyagát tar-talniazzák és minden gyógyító tulajdonait különös erőnyire utaltatik.

Értékvat gerjeszt Használata kellemes

gyomorban szervenvedőknek Hatása biztos

Emésztést előmozdít Vadé-mecuma

Felülmulhatlan hashajtó szer

Kivételés, gyors és biztos hatásal, kényelmes.

Kelemes, olcsó, teliát

Egészséges! üditő

minden esikarólag működő hashajtó szer pilulánál stb. előnyben részesítendő. Orvosilag ajánlva gyomor-, bél-, máj-, vese- és hólyag-bajoknak.

Elismert és sokat keresett háziaszer.

Emésztési gyengeség vagy háborogtatott emésztésnél, ét-vágy-hiány, üllé dietmál által előidézett gyomor és bél atonia-nyálkáság és erős utáni rosszullet, kellemetlen felbőgés, fel-faradás, gyomorhív, gyomorajulásom. — Nyomas vagy gőres-rendület, főtájas, szédülés, migraine, verekedés, aranyért rendellenes széklet, és mákas székrekedésnél. Approbat szer kövesség ellen. **Vilidóli csak akkor**, ha minden adagon a vedjegy **Lippmann** kezevonása látható.

Kapható minden bel- és külföldi gyógyszerárban. 2 frt 15 kr. dobozással mellétt egy eredeti doboz bérmentve küldetik egy doboznál kevesebb nem küldetik.

Központi székhely: Lippmann gyógyszerár Karls-badban.

Kapható eredeti dobozoktól 12 pár 2 frt 1 pár 20 kr a következő uraknál: Kassán: Gallik; Bártfán: Toperczer; Dacszenben: dr. Rotshnek; Miskolcon: dr. Hercz; dr. Récz; Munkács: Góttler; Nyíregyházán: Koranyi; Lederer, Szopák; S.-A.-Ujhely: Pinter; Szatmáron: Bosni, stb.

Eperjesen a Szent-Florián utcán létező 42. összeírasi szám alatti

szöglet ház

szabad kezből eladó.

Ára megtudható Chalupka Ká-rolynál, lakik: Eperjesen, árokutcán.

Das Eckhaus Nr. 42.

in der Florianigasse in Eperies ist aus

freier Hand zu verkaufen.

Kaufpreis zu erfragen bei Carl Cha-lupka, wohnt in Eperies auf der Grabengasse.